

1. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΜΠΕΛΛΟΥ

Μέσο: ESPRESSO

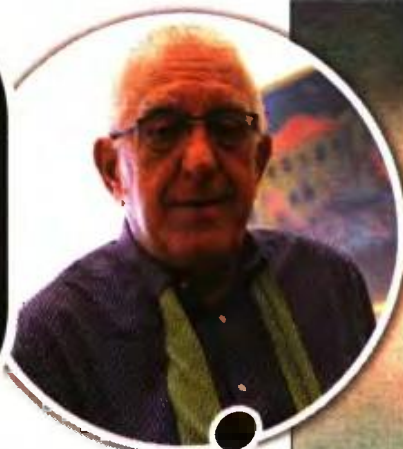
Ημ. Έκδοσης: . . . 21/10/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 22/10/2017

Σελίδα: 1

Ο πρώην υπουργός αποκαλύπτει τον «θησαυρό» της μεγάλης τραγουδίστριας 12

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ του Κακλαμάνη ΓΙΑ ΤΗ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΜΠΕΛΛΟΥ

Οι συγκλονιστικές στιγμές στο νοσοκομείο λίγο πριν τον χαμό της

E 12 | 21-22 Οκτωβρίου 2017

ΤΕΤ Α ΤΕΤ ΜΕ ΤΗ ΒΙΒΙΑΝ

ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΙΑΝ ΜΠΕΝΕΚΟΥ

▼ beneko@espressonews.gr

«Η Μπέλλου ήταν για μένα»

«Εγώ ποτέ στα γλέντια μου, αφεντικό δεν βάζω, πολλά ο κόσμος θα μου πει, μα δεν τον λογαριάζω». Αυτοβιογραφικό χαρακτηρίζει το τελευταίο, ακυκλοφόρητο τραγούδι της Σωτηρίας Μπέλλου ο αντιπρόεδρος της Βουλής και πρώην υπουργός Νικότας Κακλαμάνης, που αποκαλύπτει για πρώτη φορά δημόσια τους στίχους που η μεγάλη τραγουδίστρια έγραψε και δεν πρόλαβε να ηχογραφήσει.

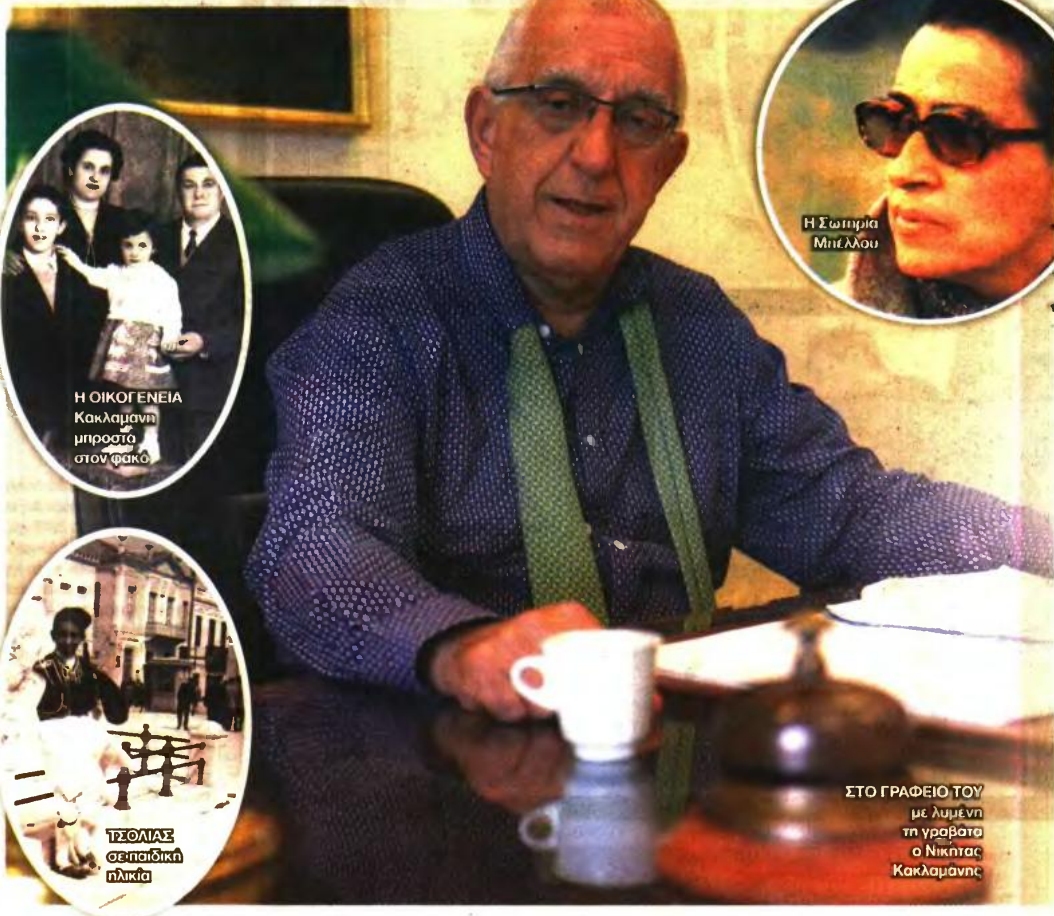
Ο Νικότας Κακλαμάνης ανοίγει την καρδιά του στην «Espresso», μιλάει για τη δική του Μπέλλου και βγάζει από τα συρτάρια του το μικρόφωνο της σπουδαίας ρεμπέτισσας που περιήλθε στα χέρια του μετά τον θάνατό της. Ο «άλλος Νικότας» ξεδιπλώνει την «άλλη ζωή του», αποκλειστικά για την «Espresso», αποκάλυπτοντας μάλιστα όσα από αυτά σήμερα λείπει ένα παιδί.

Εχετε φέρει μαζί σας το μικρόφωνο με το οποίο τραγουδούσε η Σωτηρία Μπέλλου και το τελευταίο της ακυκλοφόρητο τραγούδι. Ποια ιστορία κρύβεται πίσω από όλα αυτά;

Η Μπέλλου ήταν για μένα η μεγάλη μου αγάπη. Την άκουγα κρυμμένος σε μια γωνιά στο Χάρμα. Είχε, όμως, ένα πάθος. Επαιζε ζάρια. Τα λεφτά της τα εβόδευε όλα εκεί. Όταν αρρώσασε και διάβασα στις εφημερίδες ότι δεν είχε φράγκο, πήγαινα να τη δω, να αφήσω κάτω από το μαξιλάρι της κανένα χαρτίλικο. Τι να το κάνει μέσα στο νοσοκομείο, θα μου πεις, αλλά δεν είχε σημασία. Πήγαινα να της κάνω λήψη συντροφιά χωρίς να με παίρνει κανείς χαμπάρι. Εκείνη καταλάβαινε τα πάντα, η διαύγιά της ήταν πλήρης. Εγώ της μιλούσα και εκείνη μου έγραφε σε ένα τεφτεράκι, γιατί δεν μπορούσε να μιλήσει. «Θέλεις κάτι;» την πρωτορώπησα. Και μου απάντησε: «Μπορείς να με κάνεις να μιλήσω;» Ήταν στο τελευταίο στάδιο της αρρώστιας της και το τραγικό είναι ότι στην περιποίησή της ο καρκίνος της είχε κτυπήσει και τον λάρυγγα, τις φωνητικές χορδές. Υπέφερε. Δεν υπάρχει τραγικότερο για μια τραγουδίστρια να μην μπορεί να μιλήσει και να τραγουδήσει. Γνώρισα στην πορεία, λοιπόν, μια από τις πολύ φίλες της, που έγραψε και τη βιογραφία της, τη Σοφία Αδαμίδου. Η Σοφία, ξέροντας την αγάπη που είχα στην Μπέλλου, ήρθε, με βρήκε όταν εκείνη πέθανε, και μου είπε: «Νικότα μου, θα σου κάνω δώρο το μικρόφωνό της, που μου το έδωσε η ίδια. Την αγαπούσες τόσο πολύ, που πρέπει εσύ να το έχεις να τη θυμάσαι». Και οντως, μου το έφερε η ίδια μετά τον θάνατό της Μπέλλου, μια μέρα που παρουσιαζόταν ένα βιβλίο για τη μεγάλη τραγουδίστρια.

Τι λένε οι στίχοι από το τελευταίο τραγούδι της;

«Θα πίνω, θα ζολίζομαι, θα ξεμυκτώ τα βραδιά, σαν θα φιλέμαι θα φιλώ, και θα σκορπώ χάδια. Εγώ ποτέ στα γλέντια μου, αφεντικό δεν βάζω, πολλά ο κόσμος θα μου πει, μα δεν τον λογαριάζω». Νομίζω όλη της η ζωή συμπυκνώνεται σε αυτούς τους στίχους. Τους έγραψε το 1961, μαζί με τη μουσική, αλλά όπως γράφει η ίδια, στο σημείωμα, αυτοί δεν ηχογραφήθηκαν ποτέ. Τότε η ηχο-

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ Κακλαμάνη μπροστά στον φακό

ΤΖΟΛΙΑΣ σε παιδική ηλικία

Η Σωτηρία Μπέλλου

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ με λυμένη τη γραβάτα ο Νικότας Κακλαμάνης

γράφηση γινόταν στον φωνογράφο με τη μανβέλα. Η Μπέλλου, για την εποχή της, ήταν εξτρίμ. Ο χαρακτηρισμός «μοναδική» δεν αφορά μόνο τη φωνή της, αλλά και τον τρόπο ζωής της.

Τι σας συγκινούσε πάνω της;
Που ζούσε όπως γούσταρε, αλλά που κανείς, ακόμη και αυτοί που την κατέκριναν, δεν θυμόταν τίποτε από αυτά όταν η Σωτηρία ανέβαινε στο πάλκο, στο Χάρμα, και άρχιζε να τραγουδάει. Εσβηναν όλα.

Ποια τραγούδια της αγαπούσατε;
Το πρώτο που μου άρεσε πολύ ήταν το «Μην απελπίζεσαι και δεν θα αργήσει, κοντά σου θα 'ρθει μια χαραυγή». Μετά, όμως, θαύμασα το πόσο μεγάλη τραγουδίστρια ήταν στο «Με αεροπλάνο και βαπόριο». Ο Σαββόπουλος, θυμάμαι, μου είχε πει: «Νικότα μου, δεν μπορούσε να το πει αυτό το τραγούδι καμία άλλη, γι' αυτό και όσες προσπάθησαν να το πουν μετά την Μπέλλου, καμιά δεν το είπε όπως αυτή». Λέμε πάντοτε ουδείς αναπικατάστατος, αλλά μερικοί άνθρωποι είναι αναπικατάστατοι. Για παράδειγμα, ποτέ καμία τραγουδίστρια δεν θα πει όπως έλεγε η Βίκυ Μοσχολιού τον «Αλήτη» του Ζαμπέτα. Ποτέ, καμία. Θυ-

μάρι δε ότι η Μοσχολιού έλεγε τον «Αλήτη» σε τερόσπιες πιότες, χωρίς μουσική και χωρίς μικρόφωνο. Ένα βράδυ προτού φύγει από τη ζωή, το είχε διαισθανθεί ότι θα πέθανε, μου τραγουδούσε στο κρεβάτι του νοσοκομείου. Μου είπε: «Γατρούλη μου», έτσι με έλεγε, «κάθισε να σου τραγουδήσω τον "Αλήτη" για τελευταία φορά».

Είστε φίλος, όμως, και με την Καίτη Γκρέυ;
Η Καπούλα είναι άλλη γυναίκα. Μισέμισσα, άλλο στιλ. Θυμάμαι, πριν από πολλά χρόνια, στον Ζυγό, στην Πλάκα, έβγαίναε στο φινάλε του προγράμματος. Εσβηναν τότε όλα τα φώτα, πίσω σκοτάδι μέσα στο κέντρο και αναβει ένας αναπήρας πάνω στη σκηνή. Κάποια κλπιντζε ένα ταγύρο και φαινόταν η κάφτρα, και τότε ξεκινούσε η Καίτη Γκρέυ με τη μεγάλη επιτυχία της «Αναγέρο το ταγύρο, δώσ' μου φωπό!» Μαζί άναβαν οι προβολείς και έβλεπες ένα «περίτερο ολοκληρω» να βγαίνει στην πίστα. Ήταν η Καπούλα, που της άρεσε να στολίζεται. Ο,τι μπορούσε να βέ-

“ Η αποκάλυψη για το τελευταίο ακυκλοφόρητο τραγούδι της σπουδαίας ερμηνεύτριας ”

η μεγάλη μου αγάπη»

Μήπως υπάρχει καλλιτεχνικό αποθνήμενο;

Θα ήθελα να είμαι καλλιτέχνης. Μπορεί, όμως, να ήμουν τελείως ατάλαντος. Την αγάπη προς το θέατρο μου την «έμαθε» ο Αριστέλης Εμπειρικός, δάσκαλός μου στην Ανδρό. Με έβαζε να ακούω κάθε Κυριακή «Το θέατρο στο μικρόφωνο», του Αχιλλέα Μαμάκη, και ύστερα κάναμε μάθημα πάνω σε αυτά. Ετσι, έμαθα όλα τα θεατρικά και τους ηθοποιούς της εποχής. Όταν ήρθα Αθήνα για τα φροντιστήρια, για να μπω στην Ιατρική, το πρώτο πράγμα που ζήτησα από τη μάνα μου ήταν να με πάει θέατρο. Με πήγε σε επιθεώρηση στο Ακροπόλ. Το γκραν φινάλε εκείνης της παράστασης γινόταν με όλο τον θίασο επί σκηνής, όπου η Γεωργία Βασιλειάδου, που υποδύονταν τη διάσημη χορεύτρια Ουλάνοβα, είχε γύρω της «πρίμες μπαλρίνες», τον Ορέστη Μακρή, τον Νίκο Σταυρίδη, τον Λεβωδίτη, τον Νίκο Ρίζο και τον Κούλη Στολίγκα. Τραγουδούσε η Μπελλίνα, έπαιζε η Σπεράντζα Βρανά και εκεί πρωτοτραγούδησε τον «Τραμπαρίφο». Η Σπεράντζα ήταν οργανωμένη στη Δεξιά και τη γνώρισα μετέπειτα και στο κόμμα. Φαντάζεστε εποχές;

POZA
Με τη Βιβιαν Μπενέκου

Νομοθετούμε χωρίς να ετοιμάσουμε το επόμενο βήμα

Ο Νικίτας Κακλαμάνης τοποθετείται κατά τη διάρκεια της συνέντευξής μας στο ζήτημα της υιοθεσίας από ομόφυλα ζευγάρια.

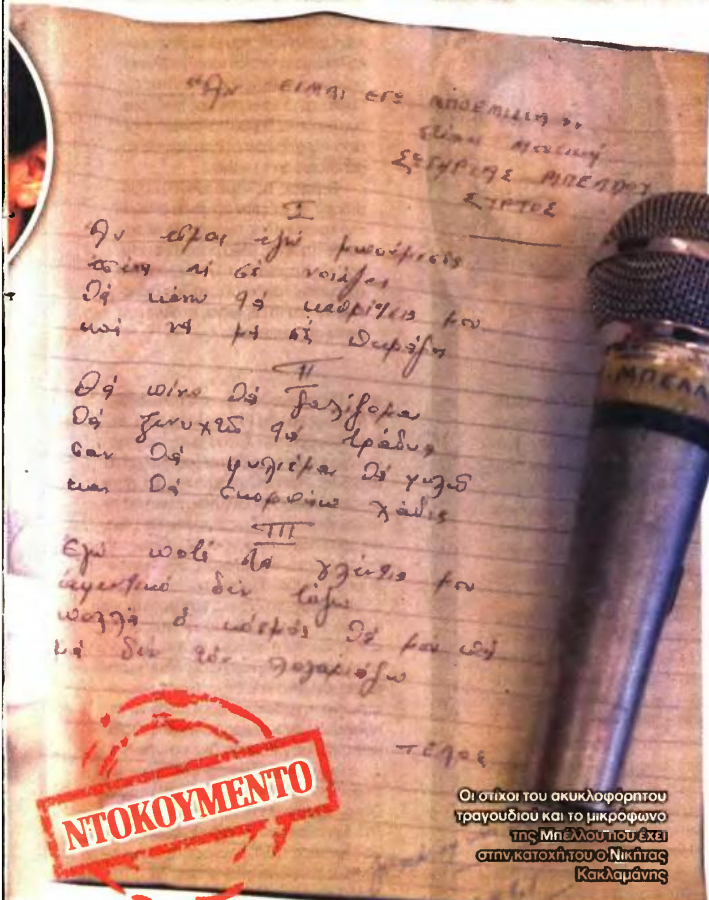
Εσείς, μιλώντας, λέτε «είχα μια μάνα, έναν πατέρα». Και αναρωτιέμαι, μπορεί να έχει κανείς δυο μάνες, δυο πατεράδες;

Κοίταξε, δεν είναι εύκολη η απάντηση. Αν δεν το ζησεις, δεν μπορείς να είσαι απολύτως. Εγώ έχω ένα τέτοιο παραδείγμα φίλων μου στις Βρυξέλλες, που είναι ένα γκέι ζευγάρι. Έκαναν με παρένθετη μητέρα και το σπέρμα του ενός ένα αγοράκι και ένα κοριτσάκι. Στον βαθμό που μπορώ να ξέρω, γιατί δεν ζω στο σπίτι τους, βλέπω δυο ευτυχισμένους ανθρώπους και δυο ευτυχισμένα παιδιά. Τα παιδιά είναι μικρά, τριών και τεσσαρών ετών. Προκειται για πολύ πετυχημένους ανθρώπους, με μεγάλη περιουσία, που, όταν τους ρώτησα σχετικά, μου είπαν με ένα στομα: «Τίποτα να περιμένουν τα ξαδέλφια και τα ανίψια ποτέ θα πεθανούμε για να μας κληρονομήσουν και να μην κανούμε δυο δικα μας παιδιά, που θα φροντισουμε να γίνουν δυο ευτυχισμένοι άνθρωποι». Άλλα εκεί βέβαια υπάρχει η πρόνοια του κράτους για τέτοιου είδους πράγματα, πέραν του ότι είναι άλλη κοινωνία, διότι από τον πρώτο χρόνο υποχρεωτικά το κράτος στέλνει κοινωνική λειτουργό και ψυχολόγο στο σπίτι να μιλάει με τα παιδιά και να τα προετοιμάσει για τη στιγμή που θα πανε σχολείο, και που ενδεχομένως να αντιμετωπίσουν bullying από τα άλλα παιδιά, του σπλ «που είναι η μάμα σου». Αυτή η τόσο αυτονομία έρωτα είναι bullying για το παιδί που δεν έχει γνωρίσει μάμα, αλλά δυο μπαμπάδες. Ετοιμάζονται ψυχολογικά για αυτό. Εμείς, όμως, νομοθετούμε πράγματα χωρίς να έχουμε προετοιμάσει το επομένο βήμα.

Από μια τέτοια ζωή λείπει κάτι;
Ναι. Θα ήθελα να είχα κάνει ένα παιδί, παρότι έχω δυο ανιψιούς που τους αγαπώ πολύ. Νομίζω ότι, αν έκει ένα παιδί και είσαι στην ηλικία των 70 ετών που είμαι εγώ, ποτέ δεν νιώθεις μόνος, και ας μην είναι το παιδί στο σπίτι. Δεν είσαι μόνος. Αυτό μου λείπει.

Έχετε αισθανθεί εσείς μοναξιά;
Ναι, έχω αισθανθεί μοναξιά παρότι έχω φίλους. Όταν γυρνάς το βράδυ στο σπίτι, είσαι εσύ και τα τέσσερα ντουβάρια. Εως τα 60 μου ένιωθα ότι εγώ ήμουν ο έξυπνος και όλοι οι φίλοι μου που είχαν κάνει παιδιά. Έκανα το κέφι μου χωρίς να δίνω λόγο σε κανέναν και νόμιζα ότι ο έξυπνος είμαι εγώ. Μετά τα 60, όμως, και παρότι ψυχικά είμαι χορτάτος και δεν μετανιώνω ούτε για τα λάθη που έχω κάνει, γιατί την ώρα που τα έκανα τα απολάμβανα, εντούτοις κατάλαβα τώρα ότι μου λείπει ένα παιδί.

Έχετε κλάψει στη ζωή σας;
Βέβαια και κλάω. Τι μέρα που πέθανε η μητέρα μου μπήκα στο δωμάτιο όπου ήταν νεκρή στο κρεβάτι και είπα στην αδελφή μου «μη με ενοχλίσες μέχρι να ανοίξω την πόρτα». Ηθελα να της πω αυτά που ήθελα και εκεί έλαμα. Στενοχωρήθηκα πολύ επίσης (και όταν θα φύγω από την πολιτική θα γράψω τις αναμνήσεις μου) στις τελευταίες δημοτικές εκλογές, που το κόμμα μου με πολέμησε. Η τότε ηγεσία του κόμματος με πολέμησε. Εκεί στενοχωρήθηκα πολύ γιατί μπορούσα να είχα κερδίσει τις εκλογές.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Οι στίχοι του ακυκλοφορημένου τραγουδιού και το μικρόφωνο της Μπέλλου που έχει στην κατοχή του Ο Νικίτας Κακλαμάνης

Λει πάνω της το έβαζε, αλλά φωνάρα η Καίτη. Ήταν αρίστη.

Πατί αυτή η αγάπη στις παλιές αρίστες;

“
Δεν μετανιώνω για λάθη που έχω κάνει, όμως κατάλαβα τώρα ότι μου λείπει ένα παιδί

Δεν ξέρω, μπορεί να το είχα μέσα μου. Το θεωρούσα μεγάλο πράγμα να μιλάς σαν φίλος με ανθρώπους που ήταν ημίθεοι... μύθοι στην εποχή τους. Έχει γεννηθεί Άννα Καλουτά ξανά; Με την Άννα είχαμε γνωριστεί όταν ήμουν υπουργός και νοσηλεύονταν η αδελφή της στην Παμμακάριστο. Είχα πάει μια δυο φορές να δω τη Μαρία και ήταν δίπλα της η αδελφή της, από το πρωί έως το βράδυ. Βέβαια έπειτα από λίγους μήνες «έφυγε» και η Άννα και τότε στην κηδεία της είχα παρακαλέσει την ορχήστρα του δήμου να παίξουν την πρώτη, μεγάλη επιτυχία της «Δυο πράσινα μάτια, με μπλε βλεφαρίδες». Σπουδαίος άνθρωπος η Καλουτά και μεγάλη θεατρίνα. Αυτή δεν ήταν ηθοποιός, ήταν θεατρίνα.

Ποια είναι η διαφορά;
Ηθοποιός είναι περισσότερο τεχνικό θέμα, κατά τη γνώμη μου. Θεατρίνα, όμως, ή το έχεις ή δεν το έχεις.